

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Антипової Таїсії Іванівни щодо офіційного тлумачення положення пункту 1 частини другої статті 136 Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
1 червня 1999 року
№ 24-у/99

Справа № 2-25/99

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Тимченка Івана Артемовича - головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мартиненка Петра Федоровича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича – суддя-доповідач,
Селівона Миколи Федосовича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича,
Яценка Станіслава Сергійовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Антипової Таїсії Іванівни щодо офіційного тлумачення положення пункту 1 частини другої статті 136 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Савенка М.Д. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне звернення просить дати офіційне тлумачення положення пункту 1 частини другої статті 136 Цивільного процесуального кодексу України, згідно з яким суддя відмовляє в прийнятті заяви у цивільній справі, якщо заява не підлягає розглядові в судах.

Приводом для конституційного звернення стала ухвала Залізничного районного суду міста Києва від 31 травня 1995 року про відмову у прийнятті заяви Антипової Т.І. щодо перегляду за нововиявленими обставинами судового рішення від 16 листопада 1984 року, яким їй було відмовлено в позові про поновлення на роботі. Суд послався на пункт 3 частини другої статті 136 Цивільного процесуального кодексу України, відповідно до якого суддя відмовляє у прийнятті заяви у разі, коли є рішення суду, що набрало законної сили, винесене щодо спору між тими самими сторонами, про той же предмет і з тих же підстав.

Президія Київського міського суду названу ухвалу залишила без змін, зазначивши, що районний суд помилково послався на пункт 3 частини другої статті 136 Цивільного процесуального кодексу України, та змінила підстави відмови у прийнятті заяви Антипової М.І. з пункту 3 на пункт 1 частини другої цієї статті.

Голова Верховного Суду України та його заступник відмовили в опротестуванні винесених у справі судових рішень.

Ухвалою Колегії суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень (подань) у відкритті конституційного

провадження у справі відмовлено на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України".

2. Відповідно до статті 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" підставою для звернення до Конституційного Суду України щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

Матеріали конституційного звернення не містять даних про неоднозначне застосування положення пункту 1 частини другої статті 136 Цивільного процесуального кодексу України. У рішеннях судових органів розбіжностей при застосуванні цієї норми закону не вбачається. Виправлення процесуальної помилки Залізничного районного суду міста Києва наглядовими судовими інстанціями за заявою Антипової Т.І. не може бути визнано як неоднозначне застосування закону при вирішенні конкретної справи.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 150 Конституції України, статтями 45, 50, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Антипової Таїсії Іванівни щодо офіційного тлумачення положення пункту 1 частини другої статті 136 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України "Про Конституційний Суд України".

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ